

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Austria) – FN, GM, Adler Real Estate AG, HL, Petrus Advisers LLP / Übernahmekommission

(Sprawa C-546/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Prawo spółek – Publiczne oferty przejęcia – Dyrektywa 2004/25/WE – Artykuł 5 – Obowiązkowa oferta – Artykuł 4 – Organ nadzoru – Prawomocna decyzja stwierdzająca naruszenie obowiązku złożenia publicznej oferty przejęcia – Moc wiążąca tej decyzji w ramach późniejszego postępowania karno-administracyjnego wszczętego przez ten organ – Zasada skuteczności prawa Unii – Zasady ogólne prawa Unii – Prawo do obrony – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 47 i 48 – Prawo do milczenia – Domniemanie niewinności – Dostęp do niezawisłego i bezstronnego sądu]

(2021/C 462/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL, Petrus Advisers LLP

Strona przeciwna: Übernahmekommission

Sentencja

Artykuły 4 i 17 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r., rozpatrywane w świetle prawa do obrony zagwarantowanego w prawie Unii, a w szczególności prawa do bycia wysłuchanym, oraz art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego, na mocy której prawomocna decyzja stwierdzająca naruszenie tej dyrektywy ma moc wiążącą w późniejszym postępowaniu zmierzającym do wymierzenia sankcji administracyjnej o charakterze karnym za naruszenie przepisów wspomnianej dyrektywy, ponieważ zainteresowane strony w tym postępowaniu nie mogły – w toku wcześniejszego postępowania, w którym stwierdzono popełnienie tego naruszenia – wykonać w pełni prawa do obrony, w szczególności prawa do bycia wysłuchanym, ani powołać się na prawo do milczenia, ani skorzystać z domniemanie niewinności w odniesieniu do okoliczności faktycznych podniesionych następnie na poparcie oskarżenia, lub nie mogą skorzystać z prawa do skutecznego środka prawnego przeciwko takiej decyzji przed sądem właściwym do rozstrzygnięcia sprawy zarówno pod względem faktycznym, jak i prawnym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.